ادامه از صفحه ۶

واقعا «در این برهه حساس کنونی»

آنها تلاش دارند آمریکا را شیری معرفی کنند که نمی‌توان با دم او بازی کرد؛ درحالی‌که در دوره اوباما نه فقط به سادگی با دم این شیر بازی می‌شد؛ بلکه هرکه می‌توانست، لگدی هم نثارش می‌کرد و مجازاتی هم در کار نبود.

آمریکا در دوره اوباما به‌سادگی خاورمیانه را به جمهوری اسلامی و روسیه سپرد و حتی نتوانست به قولش درباره مجازات استفاده‌کنندگان از تسلیحات شیمیایی در سوریه عمل کند یا اینکه چینی‌ها در سپتامبر ۲۰۱۶ در اجلاس گروه ۲۰، نه‌تنها تشریفات متعارف را رعایت نکرده و فرش قرمز برای اوباما پهن نکردند؛ بلکه برخورد خارج از نزاکت دیپلماتیکی نیز با تیم آمریکایی داشتند؛ اما متقابلا از پوتین استقبال گرمی نشان دادند. این تصویرسازی فارغ از وابستگی‌های نژادی، مذهبی و جنسیتی، یک وجهه برجسته ملی برای آمریکاییانی دارد که به ترامپ رأی داده‌اند. اما تصویری که از آمریکای جدید ارائه می‌شود، متضمن تحولی بسیار مهم در ساختار نظام بین‌الملل نیز هست.

این تصویر نظمی مبتنی بر ساختاری تک‌قطبی را با خود دارد که آمریکا در رأس سلسله‌مراتب آن قرار دارد.

پذیرش این تصویر از سوی دیگران، مقدمه‌ای خواهد بود برای مشروعیت‌بخشی به نظام تک‌قطبی به رهبری ایالات متحده.

به عبارت دیگر، می‌توان گفت نظام بین‌الملل در شرایط کنونی در نقطه‌عطفی تاریخی قرار دارد؛ مرحله‌ای که در آن نتیجه تعارض قدرت‌های بزرگ، ساختار جدید را معین خواهد کرد و در این وضعیت گذار، همواره بیشترین تاثیر کارگزاری‌ها ممکن می‌شود.

ساختارها وقتی شکل گرفته و تثبیت شدند، دیگر به‌سختی به کارگزاران آزادی عمل خواهند داد؛ اما در مرحله گذار، همه بازیگران می‌توانند نقش‌آفرین باشند. پذیرش تصویر جدید آمریکا؛ یعنی مشروعیت‌بخشیدن به این نظم جدید که در این وهله، به سرنوشت برجام گره خورده است و به عبارت دیگر، بازهم در یک نقطه‌عطف تاریخی، ایران در کانون تحولات جهانی قرار گرفته است. می‌دانیم که حجم تعاملات تجاری میان اتحادیه اروپا و آمریکا در ۲۰۱۷ نزدیک به ۱۰۸۰ میلیارد دلار با تراز مثبت صد میلیارد دلار برای اتحادیه اروپا بوده است و ۲۳ میلیارد دلار تجارت با ایران در مقایسه با این حجم، بسیار ناچیزتر از آن است که به حساب آید.

پس اروپایی‌ها اگر مقاومتی مقابل یک‌جانبه‌گرایی ترامپ دارند، نه بر اساس منطق عقلانیت اقتصادی، بلکه به دلیل ملاحظات سیاسی و راهبردی است. اروپایی‌ها می‌دانند تمکین به پایبندنبودن آمریکا به برجام، به معنای مشروعیت‌بخشی به نظمی تک‌قطبی و سلسله‌مراتبی در سیاست بین‌الملل است. این منطقی است که بریتانیا، فرانسه و آلمان ظرفیت پذیرش هزینه‌های احتمالی و بلوغ کافی در فهم آن را دارند؛ اما گزینش عقلایی روسیه و چین به هزینه-فایده‌های کوتاه‌مدت اقتصادی محدود است و رأی و اراده آنها از این حیث همواره کالایی قابل معامله محسوب می‌شود. به این سبب، کارگزاران سیاست خارجی ایران باید متوجه باشند که موضوع استیفای حقوق ایران از برجام به موضوعی بسیار عمیق‌تر و مهم‌تر از خود برجام گره خورده و این ظرفیتی است که می‌تواند به نفع طرف ایرانی فعال شود.

کشور در حساس‌ترین برهه قرار گرفته است؛ برهه‌ای که بیش از هر زمان دیگری عرصه سیاست خارجی ایران نیازمند صدایی واحد، منسجم و هماهنگ است.

در این برهه نه‌فقط سرنوشت برجام بلکه آینده ساختار نظام بین‌الملل به چگونگی کنش همه بازیگران این عرصه گره خورده است. فارغ از اقتضائات بازیگران خارجی، سهم ما در تعیین این سرنوشت بسیار زیاد است.

در این شرایط تمامی مسئولان، از روحانیون و ائمه جماعات، نمایندگان مجلس و مقامات قضائی گرفته تا نظامیان باید به صدای واحدی بپیوندند که از دهان دستگاه دیپلماسی رسمی کشور بیرون می‌آید. مهم‌ترین تلاش در این شرایط آن است که هزینه‌های اروپا در حمایت از ایران در مقابل آمریکا، کاهش یابد.

این همان نکته‌ای است که رقبای منطقه‌ای ایران یعنی عربستان و اسرائیل دریافته‌اند و در تلاش‌اند که ایران را در موقعیتی قرار دهند که پشتیبانی و هزینه‌دادن برای آن از منظر نگاه هنجاری اروپاییان توجیه‌ناپذیر باشد.

متأسفانه به دلیل نقص ساختاری، به نظر می‌رسد ما در اجماع‌سازی و اتخاذ تصمیمات بزرگ ناتوانیم اما شاید بتوانیم به هوش هیجانی بالای خود امیدوار باشیم؛ چیزی شبیه به برد ناباورانه تیم فوتبال ایران مقابل استرالیا یا همان حماسه ملبورن.

***عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبایی**

politics@sharghdaily.ir

عکس: AP

۱۲ خواسته واشنگتن

واکنش رئیس‌جمهوری به ادعاهای وزیر خارجه آمریکا:

شما چه کاره هستی درباره ایران و جهان تصمیم بگیری؟

شرق: رئیس‌جمهوری شب گذشته در سخنرانی پیش از افطار خود در جمع تعدادی از استادان و پزشکان به ادعاهای وزیر خارجه آمریکا پاسخ داد. به گزارش «ایلنا» حسن روحانی گفت: «امروز باید بیشتر به هم کمک کنیم. امروز حکومتی در آمریکا سر کار آمده که ۱۵ سال به عقب برگشتند. آنها یک‌مرتبه برگشتند به دوران بوش پسر و حرف‌های سال ۲۰۰۳ را تکرار می‌کنند». او افزود: «دنیای امروز نمی‌پذیرد آمریکا برای جهان تصمیم بگیرد. کشورها استقلال دارند البته با فشار کار خود را می‌کنند اما دنیا این منطق را نمی‌پذیرد. آقایی که تا دیروز در مرکز جاسوسی بوده الان به عنوان وزیر خارجه آمریکا معرفی شده و می‌خواهد تعیین تکلیف کند؛ شما چه کاره هستی درباره ایران و جهان تصمیم بگیری؟ زمان این حرف‌ها گذشت. مردم ما صدها بار این حرف‌ها را شنیدند و بی‌اعتنایی کردند».

حوالی ساعت پنج‌ونیم به وقت تهران، مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا، اولین سخنرانی خود را پس از خروج آمریکا از برجام، درباره ایران، در اندیشکده «هریتیج» انجام داد. او قرار بود رئوس خط‌مشی سیاست خارجی جدید آمریکا را در قبال ایران تشریح کند. مایک پمپئو نهمین عضو ارشد کابینه ترامپ بود که در طول یک سال جایگزین مقام دیگری شده بود. او تا پیش از این، رئیس سازمان مرکزی اطلاعات آمریکا(سی‌آی‌ای) بود و تجربه سه دوره نمایندگی در کنگره را نیز در کارنامه دارد. با وجود این پمپئو سابقه خاصی در حوزه بین‌الملل و سیاست خارجی ندارد. او جایگزین رکس تیلرسون، اولین وزیر خارجه دولت ترامپ شد. تیلرسون نیز جمهوری‌خواه تندوتیزی بود، اما در قیاس با تیم جدیدی که ترامپ دور خود جمع کرده است، می‌توان به او لقب «میانه‌رو» داد. تیلرسون موافق ماندن در برجام بود و از مذاکرات مجدد و «توافق ثانویه» برای اصلاح برجام دفاع می‌کرد. ترامپ اول او را کنار گذاشت و بعد هم از «برجام» خارج شد و حالا هم باید صحبت‌های وزیر امور خارجه او را در امتداد این استراتژی دانست؛ راهبردی تماما ضد ایرانی و همخوان با مواضع تندروهای رژیم اسرائیل. پمپئو قبل از حضور در رأس وزارت خارجه نیز از منتقدان سرسخت برجام بود و از مدافعان تشدید فشارها بر ایران.

به گزارش «تسنیم» پمپئو در سخنان خود گفت: «ترامپ دو هفته پیش از برجام خارج شد، زیرا برجام نتوانست تضمینی در برابر ریسک ایران ایجاد کند. برجام باعث در خطر قراردادن ایران به‌خاطر نارسایی‌هایش شد؛ برای مثال، مفاد برجام تنها توانایی‌های ایران برای دستیابی به سلاح هسته‌ای را به تعویق انداخت».

او در ادامه ادعا کرد: «همان‌طورکه سازمان اطلاعاتی اسرائیل نشان داد، ایران چندین سال دروغ گفته است. ظریف در برنامه «مورنینگ‌شو» گفت ایران به‌دنبال سلاح هسته‌ای نیست. این خنده‌دار است. برجام نواقص دیگری نیز داشت. مکانیسم این توافق برای بازرسی‌ها کافی نیست و همچنین به برنامه موشکی ایران نمی‌پردازد. ایران برای سال‌ها تلاش خود برای دستیابی به سلاح هسته‌ای را مخفی کرده بود. حکومت ایران هنوز هم دروغ می‌گوید».

وزیر خارجه آمریکا در ادامه ادعاهای خود گفت: «سازوکارهای راستی‌آزمایی و نظارت بر اجرای تعهدات ایران به اندازه کافی قوی نبود. برجام نتوانست مانع از توسعه موشک‌ها شود. ایران از پول‌های برجام برای دامن‌زدن به جنگ‌ها در خاورمیانه استفاده کرد. ایران در زمان برجام حرکت خود در منطقه را توسعه داد».

او در ادامه با اشاره به برجام مدعی شد این توافق باعث شد «ایران در افغانستان برای خشونت بیشتر از طالبان حمایت کند. در طول برجام، ایران، شهروندان آمریکایی از جمله سیامک نمازی و باب لوینسون را گروگان گرفته است. قاسم سلیمانی با پولی که از غرب گرفت، کارزارهایش را جلو برد».

پمپئو در ادامه مدعی شد: «نیروی قدس سپاه پاسداران در سال‌های اخیر تقویت شده‌اند و در قلب اروپا حضور دارند. رهبران القاعده در تهران حضور دارند. ایران همچنان به اعضای القاعده مأوا داده و بزرگ‌ترین حامی تروریسم بوده است». او در ادامه مدعی شد: «اینکه برجام به ثبات خاورمیانه کمک می‌کند، تصور اشتباهی است. ایران در زمان برجام حمایت از تروریسم را افزایش داده است. حزب‌الله لبنان از سوی جمهوری اسلامی ایران بیشتر حمایت شده است».

وزیر خارجه آمریکا در ادامه در سخنانی به ایرانی‌ها گفت: «غرب اغلب با روحانی و ظریف به‌عنوان کسانی «جدا» از رفتار بی‌خردانه، تروریستی و بدخیم نظام برخورد می‌کند. اگر آنها کنترل اوضاع را در دست داشتند، اوضاع بهتر می‌بود. آیا آنها مسئول‌ترین افراد در قبال چالش‌های اقتصادی شما نیستند؟ آیا این دو نفر مسئول تلف‌کردن زندگی ایرانی‌ها در سراسر خاورمیانه نیستند؟ این مسئله ارزش آن را دارد که از سوی مردم ایران در نظر گرفته شود». او با اشاره به تحریم‌های جدیدی که از سوی آمریکا علیه ایران اعمال شد، گفت: «این بزرگ‌ترین تحریم‌هایی خواهد بود که در طول تاریخ اعمال شده است».

پمپئو در ادامه و در تشریح مقابله آمریکا با ایران گفت: «در گام دوم با ماجراجویی‌های جمهوری اسلامی در حوزه سایبری برخورد می‌کنیم و ایران دیگر کارت سفید نخواهد داشت که هر کاری بخواهد در منطقه انجام دهد». او در ادامه وعده داد که ایالات متحده نیروهای نظامی نیابتی ایران را در سرتاسر جهان در هم خواهد کوبید. وزیر خارجه آمریکا گفت: «ما فشار مالی بی‌سابقه‌ای را علیه رژیم ایران به کار خواهیم گرفت... این آغاز کار است... قوی‌ترین تحریم‌ها در طول تاریخ که ما اعمال کرده‌ایم. اگر جمهوری اسلامی مسیر خودش را عوض نکند، قوی‌ترین و محکم‌ترین تحریم‌ها علیه جمهوری اسلامی آغاز خواهد شد. فشار مالی شدید و بی‌سابقه‌ای روی رژیم ایران می‌گذاریم. پیام ما به تهران مشخص است. اگر رفتارتان را تغییر دهید، ما مذاکره می‌کنیم». پمپئو در ادامه مدعی شد: «در گام سوم ما از مردم ایران حمایت می‌کنیم و مردم با اعتراض‌های اخیر نشان دادند از حکومتشان ناراضی هستند. بحران‌های مالی و زیست‌محیطی را شامل می‌شود». او بار دیگر مدعی شد که «برجام مانع توسعه برنامه موشک‌های بالستیک ایران نشد».

وزیر خارجه آمریکا در ادامه سخنان ضدایرانی خود گفت: «اگر جمهوری اسلامی ایران رفتار خشونت‌آمیز خود را پایان دهد، ما آماده هستیم که روابط دیپلماتیک با تهران را از سر بگیریم. به اقتصاد ایران کمک کنیم و به برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز ایران یاری برسانیم. ایران اگر تغییر رفتار دهد، می‌تواند از مزایای روابط با آمریکا استفاده کند». پمپئو همچنین اعلام کرد: «درباره خود برجام هرگز دوباره مذاکره نمی‌کنیم».

او گفت که درک می‌کند که تصمیم ترامپ (برای خروج از برجام) موجب مشکلات مالی و اقتصادی برای تعدادی از دوستان آمریکا خواهد شد، ولی تأکید کرد که ایالات متحده به تهدید خود مبنی بر مجازات شرکت‌های اروپایی که با ایران تجارت کنند، ادامه خواهد داد؛ اگرچه این فعالیت‌ها تحت برجام مجاز شمرده شوند؛ «می‌دانم که متحدان ما در اروپا ممکن است برای حفظ توافق هسته‌ای قدیمی با تهران تلاش کنند. این تصمیم به خودشان بستگی دارد... (ولی) اروپایی‌ها جایگاه ما را می‌دانند». طبق گزارش الجزیره، وزارت خارجه روسیه گفته که تلاش‌های آمریکا برای تغییر سیاست‌های داخلی و منطقه‌ای ایران ممکن است نتیجه معکوس داشته باشد.

خواسته‌های آمریکایی

۱۲ خواسته آمریکا از ایران که در سخنرانی وزیر خارجه این کشور بیان شدند، که به گزارش تسنیم به این شرح است:

۱- ایران باید رآکتورهای آب سنگین را تعطیل کند، غنی‌سازی خود را متوقف کرده هرگز بازفرآوری پلوتونیوم را از سر نگیرد.

۲- اجازه دسترسی آزادانه به بازرسان آژانس به تمامی سایت‌ها [نقاط ایران].

۳- ایران باید به آژانس فهرست تمامی ابعاد نظامی برنامه هسته‌ای خود را اعلام کند.

۴- ایران باید توسعه و پرتاب موشک‌های بالستیک و دارای قابلیت حمل کلاهک هسته‌ای را متوقف کند.

۵- آزادی تمام شهروندان آمریکایی زندانی در ایران.

۶- ایران باید حمایت از حزب الله، حماس، جهاد اسلامی را متوقف کند.

۷- ایران باید تمامی نیروهای تحت فرماندهی خود را از سوریه بیرون بکشد.

۸- ایران باید به حاکمیت دولت عراق احترام بگذارد و از خلع سلاح و انحلال نیروهای حشدالشعبی حمایت کند.

۹- ایران باید حمایت نظامی خود از شبه‌نظامیان حوثی را متوقف کرده و در راستای راه‌حل سیاسی در یمن همکاری کند.

۱۰- ایران باید حمایت خود از گروه طالبان و دیگر گروه‌های «تروریستی» در افغانستان و منطقه را متوقف کرده و به پناه دادن به اعضای القاعده پایان دهد.

۱۱- ایران باید حمایت نیروی قدس سپاه از تروریست‌ها و شرکای شبه‌نظامی آن را متوقف کند

۱۲- ایران باید رفتار تهدیدآمیز علیه همسایگان خود را متوقف کند. بسیاری از آنها هم‌پیمان آمریکا هستند، این امر از جمله شامل تهدید به نابودی اسرائیل و شلیک موشک‌هایش به عربستان و امارات است، این بند همچنین شامل تهدید علیه حمل‌ونقل بین‌المللی و حملات سایبری است.

سخنرانی کجا بود؟

پمپئو اولین سخنرانی خود درباره ایران را در اندیشکده‌ای انجام داد که نفوذ چشمگیری در دولت ترامپ دارد؛ اندیشکده‌ای محافظه‌کار با سابقه‌ای طولانی در واشنگتن. پیش از دوره انتقال قدرت از اوباما به ترامپ، هنگامی که او هنوز با لقب رئیس‌جمهوری منتخب خوانده می‌شد، مایک پنس، معاون اول دونالد ترامپ در جمع اعضای بلندپایه این اندیشکده حاضر شد و از لغو طرح بیمه اوبا با نام «اوباماکر» خبر داد؛ اتفاقی که تحقق آن دیری نپایید. بنیاد هریتیج تاریخچه‌ای طولانی در ارائه مشاوره به رؤسای‌جمهور و قانون‌گذاران محافظه‌کار آمریکایی دارد. درحالی‌که خود ترامپ رابطه دیرینه‌ای با مؤسسه هریتیج ندارد اما دمینت (عضو ارشد این مؤسسه) در مجلس نمایندگان آمریکا با مایک پنس سابقه همکاری داشته و او را یک «دوست فوق‌العاده» می‌داند. مهر ۹۴ مؤسسه «هریتیج» در هفت فرمان مسیر مقابله با جمهوری اسلامی را به رئیس‌جمهوری آینده آمریکا توصیه کرد. آن زمان هنوز مشخص نشده بود که چه کسی بعد از اوباما ریاست‌جمهوری آمریکا را برعهده می‌گیرد.

ادامه از صفحه اول

قبولی ناپلئونی تزار؟!

فهرستی که هر صاحب‌نظری را درباره جهت‌گیری‌های بنیادین روسیه در رابطه با ایران دچار تردید می‌کند». البته در سه سال اخیر فصل نوینی در رابطه ایران و روسیه شکل گرفته است که محوریت آن موضوع سوریه است. اجازه عبور بمب‌افکن‌های روسی از فراز ایران، استفاده روسیه از حق وتو در موضوع دخالت ایران در یمن به نفع ایران و همکاری با ایران در جنگ علیه داعش در سوریه از نمونه‌های این فصل نوین هستند. اما آیا همکاری روسیه و ایران در موضوع سوریه به معنای این است که ما باید ایران و روسیه را «شریک استراتژیک» بدانیم یا اینکه روسیه به همکاری با ایران در موضوع سوریه به عنوان یک «همکاری تاکتیکی و مقطعی» نگاه می‌کند؛ درحالی‌که ایران انتظار شراکت استراتژیک از روسیه را در تمام موضوعات دارد.در یک ماه اخیر اسرائیل مبادرت به حملاتی هدفمند به اهدافی در سوریه کرده است که با سکوت پر ابهام روسیه همراه بوده است. همچنین ملاقات اخیر بشار اسد با پوتین در سوچی روسیه و اخباری که پس از آن منتشر شده است، نشان می‌دهد که باید از این پس در انتظار تحولاتی جدید در سوریه بود.بنابراین به نظر می‌رسد روس‌ها بار دیگر بر شیوه مألوف پیشین، پس از رسیدن به خواسته‌های خود، بخواهند ایران را از معادلات سوریه حذف کنند. در سوی دیگر چین که با سیاست صعود صلح‌آمیز (Peaceful Rise) خواهان ارتقای خود در سطح بین‌المللی بدون ایجاد تنش با آمریکا بوده و در رؤیای ایده «چین‌آمریکا» (ChinAmerica) است، بسان اژدهایی ساکت (و نه غران) در موضوع ایران، فانوس خاموش و پس از یک دوره مثلا یک‌ساله ایران را تنها خواهد گذاشت. اتحادیه اروپا و سه کشور مهم آن نیز در «مقام تئوریک و نظر» به مقابله با آمریکا خواهند رفت. به نظر می‌رسد پس از خروج سخت آمریکا از برجام و مماشات چین، آلمان، انگلستان و فرانسه با آمریکا، آنچه درباره اقدامات و تحریم‌های ضدایرانی آمریکا اهمیت خواهد داشت، موضع‌گیری روس‌ها در له یا علیه اقدامات خصمانه آمریکاست. آیا روس‌هابار دیگر در مقابل آمریکا برای منافع تمام روسی کوتاه خواهند آمد و موجب «شِکوه» ایران خواهند شد. اگر مانند سنت قدیمی روسی رفتار کند، دیگر هیچ‌گاه نمی‌توان با روسیه نه به عنوان «شریک استراتژیک» بلکه حتی «همسایه معتمد» برخورد کرد. آیا این بار تزار روسیه در درس برجام ایران نمره بالایی می‌گیرد، ناپلئونی قبول می‌شود یا رد خواهد شد؛ باید منتظر ماند و دید.

رمزگشایی افسر سابق سیا از خروج آمریکا از برجام:

ترامپ به‌جای توصیه‌های امنیتی به احساساتش عمل می‌کند

بسیاری هنوز در حال گره‌گشایی از اقدام هفته گذشته دونالد ترامپ هستند. خروج آمریکا از برجام در حالی بود که تقریبا هیچ‌کدام از مشاوران این را توصیه نمی‌کردند. حالا صداهایی در داخل ایالات متحده اظهارات و اطلاعاتی از اقدام ترامپ را مطرح می‌کنند که می‌تواند وضعیت فعلی ایران، آمریکا و برجام را واضح‌تر کند. مایکل هایدن، از رؤسای پیشین سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا (سیا)، به بی‌بی‌سی گفته که دونالد ترامپ زمان اعلام خروج آمریکا از برجام تصمیم گرفته بود که به وعده انتخاباتی‌اش عمل و این توافق را که ناقص می‌نامید، پاره کند و آن‌طور که گفته، تحریم‌ها را از سر بگیرد. این مقام برجسته اطلاعاتی در آمریکا می‌گوید «ترامپ به جای عمل‌کردن به توصیه دستگاه‌های اطلاعاتی و امنیتی، براساس احساسات، عواطف و ترجیحات شخصی خود عمل می‌کند». هایدن می‌گوید تصمیم ترامپ برای خروج از برجام اشتباه بوده و این سخن بسیاری از او و همکاران اطلاعاتی‌اش است. مایکل هایدن از افسران امنیتی است که به‌شدت مخالف هسته‌ای‌شدن ایران است و حتی جزء موافقان تجهیز هسته‌ای اسرائیل مقابل ایران بوده؛ اما او سال گذشته و پیش از یکی از موعدهای تمدید ترامپ در نامه‌ای که از سوی ۵۲ کارشناس امور امنیتی آمریکا امضا شده بود، از ایالات متحده خواسته بود از برجام خارج نشود. مایکل هایدن در بین امضاکنندگان این نامه بوده؛ درحالی‌که دیگر امضاکنندگان نیز افسران بازنشسته، نمایندگان پیشین کنگره و دیپلمات‌های سابق بودند. اکنون نیز او می‌گوید «برجام نقص داشته؛ اما بیرون‌آمدن آمریکا از آن اشتباه بود. به گمانم باید محکم‌تر می‌ایستادیم». هایدن در مصاحبه با بی‌بی‌سی می‌گوید از قول خودش حرف نمی‌زند؛ بلکه نظر دستگاه‌های امنیتی آمریکا یعنی همین کسانی را که با ترامپ کار می‌کنند، می‌گوید. به گفته آنها «ایرانی‌ها در این توافق تقلب نکرده‌اند. با همین توافق ناکامل دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای سخت‌تر از زمانی بود که چنین توافقی وجود نداشته باشد. همچنین با این توافق از برنامه هسته‌ای ایران بیشتر می‌دانیم؛ تا زمانی که اصلا چنین توافقی وجود نداشته باشد. با این توافق نگرانی‌مان درباره مسئله هسته‌ای را برای دوره مشخص هفت یا ۱۰ساله به عقب انداختیم، ازاین‌رو با توجه به عوامل دیگر نباید از توافق بیرون می‌رفتیم». مایکل هایدن، مدیر پیشین آژانس امنیت ملی و سازمان اطلاعات مرکزی (سیا)، است و با رؤسای جمهور آمریکا از دموکرات تا جمهوری‌خواه در سمت‌های مختلف کار کرده است.